

ning, han sagde de ere, eller ikke. — Men hvor kunne de Herrer tro nogen Sinde — og jeg maa tale endnu forsigtigere end det ærede Medlem om Kommunens Stilling til disse Ting — hvor kunne ærede Medlemmer lægge den Mening ind i Overenskomsten af 1893, at Jærnbanebestyrelsen skulde have bundet sig til at ordne sine Jærnbanespor paa Jærnbanens Areal paa den eller den Maade? Jeg kan ikke tænke mig det. Maa jeg læse Ordene i Overenskomsten i saa Henseende. Der tales først om forskellige Jærnbanelinier Nord paa, Vest paa, Ost paa o. s. v., og saa hedder det i § 1: „Ved Anlægenes Udførelse bliver med Hensyn til Ordningen af Forholdene lige over for Kommunen de forelagte Planer at følge“. Det er ikke en Plan om, hvorledes Sporene skulde ligge paa Banen, men om Ordningen af Terrænforholdene omkring Banen, hvorledes de skulde være osv., og jeg kan ikke tænke mig, at nogen vilde komme og sige: Der har Jærnbanebestyrelsen bundet sig over for Kommunen til, at Sporene skulde ligge paa den og den Maade. Og endnu mindre kan man træffe ind i den Overenskomst, at Kommunalbestyrelsen skulde have sagt, at den Oplagsplads, der er vist nærmest Rajen, skulde blive liggende der, med mindre der fra Kommunens Side gives Tilladelse til at flytte den. Det er dog urimeligt at lægge det ind i denne Overenskomst. Og hvor faa man gøre dette til et stort Spørgsmaal, om Jærnbanen maatte foretrække en Oplagsplads, hvis Karakter den højstærede Minister i Dag har skildret med Nette, paa det ene eller paa det andet Sted, om den maatte f. Eks. lægge Oplagspladsen paa den ene eller paa den anden Side af Stationen? Det kan ikke blive noget Hovedpunkt i hele Sagen, og det samme gælder efter min Mening om Læssesporene. Der var intet til Hinder for, at Jærnbanebestyrelsen lavede om paa disse Ting og lagde Læssesporene et andet Sted hen. Hvis Jærnbanebestyrelsen kom til det Resultat, at de kunde lægges paa et bedre Sted eller fordeles paa en anden Maade, saa lad den gøre det. Det vilde for mig være underligt at give disse Planer Udtryk i bestemte Vædringsforslag endog saa til 3dje Behandling. Jeg synes ikke, at vi kunne komme videre end til det, Flertallet har søjet til sin Udtalelse i Betænkningen, om ikke Jærnbanebestyrelsen vilde tage under Overvejelse, om Læssesporene kunde bringes nærmere ind til den Trafik, hvor de hidtil have ligget.

Jeg fraraader de Herrer at stemme for Mindretallets Vædringsforslag, og jeg skal

søje til, og dermed skal jeg slutte, at naar den sidste Taler sagde, at han fastholdt sine Forslag, fordi han derved vilde udtrykke sin Modstand mod Tillendegibelsen af, at paa dette Sted skulde den fremtidige Personbanaegaard ligge, saa beder jeg ærede Medlemmer være opmærksomme paa, at dertil har Ministeren med Styrke udtalt, at her skal den ligge, hvis den overhovedet skal flyttes herover, det er Forudsætningen for det hele. Og jeg kan forsikre de Herrer om, at stemme de for Flertallets Forslag, vedtage de derigennem ikke Personbanaegaardens Flytning, saa staar Rigsdagen til sin Tid fuldstændig frit over for Spørgsmaalet, der kan ikke lægges det mindste i at stemme for Flertallets Forslag, om man vil beslutte det ene eller det andet med Hensyn til Personbanaegaarden.

Judenrigsministeren (Hørring): Jeg skal blot slutte mig til den Udtalelse, der nu kom fra den ærede Ordfører. Yderligere at søje dertil behøver jeg ikke.

Rusning: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: Det ærede 3dje Medlem for 1ste Kredss har Ordet for en kort Bemærkning.

Rusning: Til den ærede Ordfører skal jeg i Korthed svare, at jeg har ikke sagt, at Banaegaarden vilde blive forringet. Jeg har sagt, at den vilde blive fordyret for Kjøbenhavns Beboere at benytte, at den for Jærnbanetrafikken vilde blive fordelagtigere at benytte end de fleste andre Ordninger, der kunne træffes paa den Plads, det tror jeg ganske sikkert. — Jeg tror nu, at Jærnbanebestyrelsen, Staten, har bundet sig til i væsentlige Punkter at følge de Planer, der have været Kommunalbestyrelsen forelagte, og jeg skal i den Henseende henvisse til enkelte Udtryk i Udvalgsbetænkningen, som det Udvalg Borgerræpræsentationen, der havde med denne Sag at gøre, i sin Tid har fremført, og det er dog Mænd, der have haade stor Interesse for Kommunen og have forstaaet at bedømme en saadan Sag. Der siges der bl. a., at den angivne Ordning af Jærnbaneforholdene vil frembyde en gunstig Afgang for Publikum til Benyttelse af Terrænet, et Moment, som fra Kommunens Standpunkt maa siges at være det væsentligste. Naar man nu vil bestemme, at Afdgangen til dette Terrain skal lægges en halv Fjerdingvej længere borte, synes jeg, at Planen i Hovedsagen forrykkes bety-